

Дніпровський державний аграрно-економічний університет
Дніпровська академія неперервної освіти

100-річчю ДДАЕУ
присвячується

МАТЕРІАЛИ

10-ї Всеукраїнської науково-практичної
конференції

**«РОЗВИТОК ФОРМ І МЕТОДІВ
СУЧАСНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ В
УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ»**

Том 1

8-9 листопада 2022 року

м. Дніпро

УДК 658
ББК 65.291.21
Р64

Розвиток форм і методів сучасного менеджменту в умовах глобалізації:
Матеріали 10-ї Всеукраїнської наук.-практ. конф. – Дніпро, 8-9.11.2022:
тези доповідей (Том 1). – Дніпро: Поліграфічний відділ ДДАЕУ, 2022. –
124 с.

Посвідчення УкрІНТЕІ № 847 від 12.10.21

В матеріалах конференції висвітлено передові науково-практичні
результати досліджень, отриманих в галузі менеджменту.

З метою запобігання та виявлення академічного плагіату, тези доповідей
учасників конференції, включені до збірника її Матеріалів, перевірялись
на унікальність тексту програмним забезпеченням [Strikeplagiarism.com](https://www.strikeplagiarism.com).

Відповідно до Закону України «Про авторське право і суміжні права», при
використанні наукових ідей та матеріалів цього збірника, посилання на
авторів і видання є обов'язковим.

© Колектив авторів, 2022
© ДДАЕУ, 2022

ЗМІСТ

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ МЕНЕДЖМЕНТУ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Байдак І. Коучинг – як модель управлінського консультування	5
Горобець Н.М., Рудер А.В. Проблеми менеджменту агробізнесу під час війни	7
Гулик Т., Чайковський О. Щодо сутності потенціалу підприємства	9
Крамаренко А., Вишневська М. Сучасні системи управління ефективністю організацій	12
Мельник Л., Аршинова А. Корпоративна культура в малому бізнесі	17
Сичова М., Морозова О. Особливості стратегічного управління в аграрних підприємствах	20
Момот В., Литвиненко О. Особливості забезпечення економічної самостійності біженців з України у Франції	23
Николин Д. Особливості порівняння інвестиційних проектів в АПК	27
Омельченко Д., Крамаренко А. Проблеми ставлення керівника до персоналу і як на це впливає професіоналізм	31
Осадчук О. Актуальні проблеми менеджменту в умовах глобалізації	35
Сичова М., Байдак Д. Еволюція розвитку управлінського консультування	42
Тропіна О., Мельник Д., Лейченко С. Виробничі системи як об'єкт сучасного менеджменту	44
Орленко Ю., Лебеденко О. Ключові аспекти мотивації праці персоналу фармацевтичних організацій	47
Пономаренко Ю. Програмні засоби сучасного тайм-менеджменту	52

СУЧАСНИЙ СТАН ТА ШЛЯХИ РОЗВИТКУ МЕНЕДЖМЕНТУ В УКРАЇНІ

Семенова Т., Алексєнко М. Аналіз товарної політики промислового підприємства	56
Вовк О. Визначення змісту і сутності інформаційно-комунікаційного потенціалу сучасного підприємства	62
Гаркавий В. Злиття і поглинання як поширений метод організаційного розвитку	65

собою і зовнішнім світом; ґрунтується на психології формування практичного досвіду, становить його ціннісні орієнтири. Корпоративна культура надає сенс діяльності людей, наповнює її змістом, стимулює активність і новаторство та, беззаперечно, створює позитивний фон для трансформації підприємства.

ОСОБЛИВОСТІ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ В АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ

МАРІНА СИЧОВА, к.е.н., доцент,

ОЛЕНА МОРОЗОВА, магістрант

Дніпровський державний аграрно-економічний університет

Сутність управління стратегічним розвитком аграрного підприємства зводиться до того, що компанії чітко визначають стратегічні напрями свого розвитку, розробляють відповідні стратегії, стратегічні плани та дії, які дозволять досягати поставлених цілей та вирішувати певні завдання. З іншого боку, формується відповідна структура управління, визначаються ресурси, механізми взаємодії, інструменти, технології, важелі задля забезпечення ефективної реалізації стратегії, підвищення конкурентоспроможності, збільшення конкурентних переваг тощо.

Управління стратегічним розвитком аграрних підприємств є багатогранним, формальним і поведінковим процесом управління, що допомагає формулювати і реалізовувати ефективні стратегії, які сприяють балансу відносин між підприємством, включаючи її окремі сторони, і зовнішнім середовищем, і досягненню поставлених цілей.

Зробити стратегічний вибір означає об'єднати бізнес-рішення та конкурентні дії в єдине ціле. Єдність дій та підходів відобразить

поточну стратегію аграрного підприємства. Обговорення нових заходів та підходів відкриває можливі шляхи зміни існуючої стратегії. Ефективність корпоративного управління сьогодні залежить від того, як менеджери розробляють та реалізують стратегії.

Стратегія є основою для прийняття важливих бізнес-рішень, вибору найефективніших технологій та виробничих процесів з урахуванням ресурсів та витрат; визначення оптимальних обсягів виробництва та розмірів підприємств; використання нових ринкових альтернатив тощо.

У цілому стратегічне управління окреслює набір рішень та дій, визначаючих довгостроковий розвиток компанії. Він включає екологічний аналіз, формулювання стратегії, її реалізацію, оцінку і моніторинг. Відмінною особливістю стратегічного управління є зосередження на моніторингу та оцінці зовнішніх загроз та можливостей з урахуванням сильних та слабких сторін компанії. Керівництво відстежує загрози та можливості у зовнішньому середовищі, а також сильні та слабкі сторони у внутрішньому середовищі.

Головне завдання стратегічного управління - формування стратегічного бачення та місії; визначення цілей; стратегічне навчання; реалізація стратегії; оцінка реалізації та внесення коригувань.

Сутність стратегічного управління аграрного підприємства визначається специфікою його змісту та складається з наступних елементів:

- стратегічний напрямок визначає стратегічне бачення позиціонування підприємства на ринку;
- організаційна модель, створена стратегічним менеджментом, визначає напрями корпоративного розвитку;
- сучасні технології стратегічного управління є синтезом ключових елементів: теорії, мистецтва та досвіду успішної ділової практики.

Для стратегічного управління використовуються такі підходи: системний, комплексний, інтеграційний, маркетинговий, функціональний,

динамічний, репродуктивний, нормативний, адміністративний, поведінковий, ситуаційний.

Стратегічне управління базується на комплексі принципів: науковість, комплексність, оптимальність, економічність, адаптивність, наступність стратегічного та тактичного планів, гнучкість, універсальність, надійність, доступність, наявність резервів з урахуванням «вузьких місць», бюджетування, соціальна спрямованість.

Стратегія реалізується за допомогою програм, бюджетів та процедур. Результати оцінюються, а діяльність підприємства контролюється за допомогою системи зворотного зв'язку. Дослідження аграрного підприємства багато в чому будується на неформальній та індивідуальній основі, тоді як більша частина процедур оцінювання навколишнього середовища стосується дослідження конкурентів. Багато компаній вирішують проблему отримання інформації про оточуюче середовище через сторонні організації, які займаються збиранням науково-технічної інформації. Зібравши інформацію про поточний стан навколишнього середовища, слід проаналізувати існуючі тенденції, щоб зрозуміти, чи зберігатимуться вони у майбутньому. Перш ніж приймати стратегічні рішення, керівництво має враховувати не лише вплив факторів зовнішнього середовища, а й ситуацію всередині самої компанії. З цією метою стратегічні менеджери визначають основні фактори впливу на діяльність компанії всередині організації. Потім необхідно оцінити силу їх впливу діяльність підприємства.

Відповідно до моделі стратегічного управління, дослідження впливу внутрішніх факторів зводиться до аналізу поточної організаційної структури, корпоративної культури та ресурсів підприємства.

До переваг стратегічного управління належать:

- орієнтація аграрного підприємства на досягнення стратегічних цілей;

- здатність швидко реагувати та високий ступінь пристосовуваності до постійних змін зовнішнього середовища;
- досягнення ефективності стратегічних рішень всіх рівнях управління;
- формування певного стратегічного бачення у працівників підприємства;
- можливість оцінити альтернативні варіанти капітальних вкладень у розвиток бізнесу.

Отже, на сучасному етапі розвитку стратегічне управління має стати основою і водночас інструментом ефективного довгострокового розвитку будь-якого підприємства для вирішення перспективних економічних завдань та досягнення поставлених цілей. Стратегічне управління підприємством повинно бути спрямоване на створення його конкурентних переваг і встановлення ефективної стратегічної позиції, що забезпечує стійкість у ринкових умовах, що постійно змінюються.

ОСОБЛИВОСТІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ САМОСТІЙНОСТІ БІЖЕНЦІВ З УКРАЇНИ У ФРАНЦІЇ

ВОЛОДИМИР МОМОТ, д.е.н., професор

ОЛЕНА ЛИТВИНЕНКО, к.е.н., доцент

Університет імені Альфреда Нобеля

З початку неспровокованої російської агресії Україну залишили понад 13 млн. осіб, з яких близько 7,5 мільйонів зареєстровані як біженці, а ще 4,1 мільйонів отримують тимчасовий захист або користуються аналогічними національними схемами захисту в Європі. Освічені, розумні, вправні та досвідчені люди абсолютно несподівано потрапили в ситуацію, коли їм довелося залишити свої домівки, щоб не ризикувати